

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

השאלות מסומנות בקו תחתון

חולין קכד.

עד שיהא בארץ, עי' פרש"י, וע"ע שם במשנה פי' הר"ש והרא"ש ופיה"מ לרמב"ם.

אלא אמר רבא וכו', ולכאורה מתנור קשה לר"י שהרי מבואר פה שבלי שיגרור הטפילה לארץ היה חלים ועומד? עי' מהרש"א תפארת יעקב ולב אריה, וע"ע מים טהורים על כלים ה' ז'.

ורמינהו תנור וכו', בבאור הקושיא, עי' פרש"י ועי' משנה אחרונה כלים ה' ז', וחזו"א כלים ז' א' מה שתמהו עליה, ועי' פי' הרא"ש והמשנה אחרונה שם בכלים מה שפירשו בקושיית הגמ'.

רובו דטפח למאי הוי וכו', שיירי גדול ברובו, אמנם הרמב"ם כלים טז' א' פסק לגבי תנור קטן שהוא ברובו, אף שכתב שם בפט"ו ה"א ששיעורו טפח? עי' חסדי דוד על התוספתא כלים ב"ק פ"ד ה"א, ומים טהורים כלים ה' א' ועי' תורת חיים ולב אריה כאן.

הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעא, ואם הוא לקולא או לחומרא, עי' רש"י ותוס' כאן, ותוס' בנדה כו:, ועי' ר"ש ורא"ש שם בכלים ה' א' ועי' משמרת הטהרה שם. ובמה שיוצא שנחלקו בתנור שאין בו רוב אך יש בו ד"ט אי טהור או לא, עי' נחלת שי ושחיטת חולין מה שרצו לבאר במחלוקתם, בגדר טומאת תנור אי הוי טומאה חדשה או כשאר כלי חרס. ברמב"ם כלים טז' א' פסק כדעת הר"ש דהשיעור הוא לחומרא ואף ששייבר רובו אי נשאר בו ד"ט טמא, וקשה מכלים כג' יא' לגבי טלית דפסק כרש"י דאי נקרע רובה טהור אף שנשאר בה שיעור טומאה? עי' שחיטת חולין.

לישנא אחרינא וכו', עי' לח"מ מעה"ק ח' יט' שביאר שלא נחלקו שתי הלישנות לדינא אלא בביאור המשנה, ועי' מל"מ שם שדחה דבריו.

הב"ע דקא בעי ליה למושב הזב, והא דלא תי' כדלעיל דאיירי במקצע וכו', עי' תפארת יעקב וחזו"א כלים ל' ט'.

אי אמר לי יהושע בן נון משמיה לא צייתא ליה, ועי' ב"י עיו"ד רמב' מה שדייק מכאן לגבי האומר כן ומזכיר משה, ועי' חת"ס שדחה ראייתו, וע"ע משך חכמה בהקדמה לפרשת שמות.

ועי' ברכי יוסף או"ח לב' ד' מה שרצה להוכיח מכאן לגבי בירור המציאות מן שמיא, ודחה הדברים.

ומודה ר"ע וכו', ואי מטמא גם במגע? עי' תוד"ה שהם, וברמב"ם אבוה"ט א' יב' חולק, עי' ברדב"ז.

ע"ב

לא שבו אלא מאחריו וכו', והטעם עי' רש"י ותוס' משום שאין שומר לפחות מכזית, ע"ע תורא"ש, וע"ע טעמים בתפארת יעקב ובחזו"א עוקצין א' יד'.

ר"י ור"ד בן הרכינס אמרו דבר אחד, ולכאורה רדב"ה מטהר גם במשא ואיך אמר דבר אחד? עי' תוס' ב"ק סט: ד"ה ה"א, ראב"ד על המשנה בעדיות ג' א' ובבית מאיר.

לאו אמר התם אין מהאיל וכו', ולכאורה למה לא הוכיחו מדאמר כן מפורש גבי מגע במשנה האלות ג' א'? עי' ראב"ד שם בעדיות, בתוס' שאנץ בשיטמ"ק ב"ק סט:, ורמב"ן בסוגיא.

ה"נ אין נוגע וחוזר ונוגע, ויל"ע מה החילוק בין טומאת אהל ומגע לטומאת משא? עי' תוד"ה אין וברמב"ן רשב"א ור"ן, ומה שתוס' לא תירצו כמותם? עי' שחיטת חולין.

נוגע וחוזר ונוגע, ובאיזה אופן מדובר, עי' רמב"ן ור"ן, וע"ע ראב"ד עדיות ג' א'.
ובבאור המחלוקת בזה עי' אשר לשלמה, וקוב"ש פסחים קפב'.

לא בא לכלל מגע, ועי' תפארת יעקב למה חשיב לא בא לכלל מגע, ועי' חזו"א יו"ד ריד' על הדף.

תוד"ה רבי עקיבא, הקשו למה בעי' ב' טעמים גם שלא בא לכלל מגע וכו', וכן שעור מבטלו, והנה על הרמב"ם אבוה"ט א' יב' ליכא לתיחוצי הכי? עי' רידב"ז שו"ת ב"א קע' ותפארת יעקב, וע"ע בדבריהם ובכס"מ מה שכתבו לתרץ בסתירת הרמב"ם שם.

עורבא פרח, עי' רש"י, והטעם שנקט עורב עי' חת"ס ותפארת יעקב, ועי' פרדס יוסף שמיני יא' טו.

והוא דנשא בבת אחת, עי' רמב"ן ור"ן דפליגי עם תוס' ב"ק סט: ורמב"ם אבוה"ט א' יב' האם דין זה נאמר רק לפי ר"י או גם לדעת ר"ע, ועי' שחיטת חולין מה שדנו בראיות הראשונים. וכן נחלקו האם דין זה נאמר בכל הטומאות או רק בטומאת נבילה, ועי"ש שתלה הדברים זב"ז.

תוד"ה אימא, הקשו למה צריך להגיה הגירסא וכו', ובביאור תירוצם עי' מהר"ם לב אריה ורש"ש.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'